

Vakaa Viljo Vainikainen,
maankuulu pikapanija,
pani yhtä, vielä toista,
pani kohta kolmattakin.
Yhden tyyvytti tyvellä,
toisen keskikohtasella,
kolmannen koko kalulla.

Pani paksuksi pimuset,
naiskenteli neitokaiset,
sekä ehtoisat emännät.
rouvat kaikkein rohke'immat,
virkanaisetkin viritti.

- Onko Viljoa näkynyt?
naiset tuon sanoiksi virkki.
- Onpa nähty, myöskin kuultu,
onpa kolmesti koettu,
neljä kertaa naiskenneltu,
viety viiesti vihille,
kuusi kertaa kuulutettu.

- No, onko värkissä varoa?
naiset tuon sanoiksi virkki.
- Onpa värkissä varoa,
volyyimia vempaimessa,
tosi tuhdisti pituutta,
paksuuttakin on pirusti
yhen naisen vietäväksi,
kahen kosketeltavaksi.

- No, onko kuntoa kalussa?
naiset tuon sanoiksi virkki.
- Onpa kuntoa kalussa,
luita tuntuu luistimessa,
hauenruodot ruotimessa,
muhkut mahtavat munassa,
lujat lunssit suoron päässä.

- No onko kestävyys kehuttu?
naiset tuo sanoiksi virkki.
- Onpa kestävyys kehuttu,
lujuus täysin luokiteltu.
Panee tunnissa tusinan,
kaksi käten käänteheissä.

No, onko Viljo nyt varattu ?
naiset tuon sanoiksi virkki.

- Onpa Viljo nyt varattu.
viety varmaan vankilahan,
vaimon vahvankin varaksi,
pirttihirmun viihdykkeeksi.

Vakaa Viljo Vainikainen,
itse tuon sanoiksi virkki:
- Pahoin tuurini munasin,
satumaiset senssit sotkin,
yhen ainoan takia,
vuoksi vaimon varsinaisen.